

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
e-mail: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Č.j. UOOU-00879/15-8

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon č. 101/2000 Sb.“), rozhodl dne 6. března 2015 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: Lázně Darkov, a.s., IČ: 619 74 935, se sídlem Čsl. Armády 2954/2, Hranice, 733 01 Karviná, jako správce osobních údajů dle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., v blíže nezjištěné době po 15. červnu 2014 ztratil přehled o dispozici a uložení 22 ks zdravotnické dokumentace s osobními a citlivými údaji 22 pacientů-klientů, kteří nejpozději ke dni 15. července 2014 ukončili svůj léčebně-rehabilitační léčebný pobyt v lázních účastníka řízení. Zdravotnické dokumentace obsahovaly osobní a citlivé údaje v rozsahu: jméno, příjmení, datum narození, číslo pojištěnce/rodné číslo, adresa bydliště, lékařská zpráva o výsledku léčení, denní dekurz, medikační list, ošetřovatelská dokumentace, záznam o průběhu kinezioterapie, lázeňský návrh, informovaný souhlas k výkonům, chorobopis a další doklady, dle zdravotního stavu klienta a požadavku ošetřujícího lékaře.

Účastník řízení výše uvedeným jednáním porušil povinnost, stanovenou správcí osobních údajů v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému či nahodilému přístupu k osobním a citlivým údajům nebo jejich ztrátě,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť neměl přijatá opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 440.000 Kč

(slovy: čtyřistačtyřicet tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč, obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto Rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet Úřadu vedený u ČNB č.ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol je IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro správní řízení jsou zjištění uvedená v Protokolu o kontrole č.j. UOOU-9168/14-10, ze dne 6. ledna 2015, který byl pořízený podle zákona č. 101/2000 Sb. a zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) a další spisový materiál shromážděný v souvislosti s kontrolou provedenou u účastníka řízení inspektorkou Úřadu PaedDr. Janou Rybínovou ve dnech 14. listopadu 2014 – 16. prosince 2014. Protokol o kontrole byl do datové schránky účastníka řízení dodán dne 7. ledna 2015.

Z provedené kontroly vyplynulo, že dne 1. srpna 2014, zjistili zaměstnanci účastníka řízení, že postrádají 22 ks zdravotnické dokumentace, která měla být uložena v ošetřovně v 8. patře budovy A, Lázní Darkov. Ztráta dokumentace byla nahlášena dne 27. srpna 2014 Policii ČR. Dle vyjádření účastníka řízení na Policii ČR, byla zdravotnická dokumentace odcizena. Zdravotnická dokumentace obsahovala osobní a citlivé údaje 22 pacientů. Inspektorka Úřadu v Protokolu o kontrole učinila závěr, že účastník řízení porušil ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. tím, že neměl přijatá taková opatření, aby nemohlo dojít ke ztrátě osobních a citlivých údajů shromážděných ve zdravotnické dokumentaci 22 pacientů. Účastník řízení námitky proti Protokolu o kontrole nepodal.

Dne 27. ledna 2015 vydala inspektorka Úřadu ve správním řízení Příkaz č.j. UOOU-00879/15-2, který účastník řízení obdržel dne 28. ledna 2015. Účastníkovi řízení byla Příkazem uložena pokuta ve výši 440.000 Kč za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., jelikož neměl ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., přijatá opatření k tomu, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení, či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i jinému zneužití osobních údajů. Podle § 79 odst. 5 správního řádu byla také účastníkovi řízení uložena povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1.000 Kč.

Účastník řízení podal proti Příkazu Odpor ze dne 4. února 2015, který Úřad obdržel dne 5. února 2015, tedy ve stanovené lhůtě.

V dopise ze dne 10. února 2015, bylo účastníkovi řízení sděleno, že podáním Odporu proti Příkazu č.j. UOOU-00879/15-2 správní řízení pokračuje a také byl poučen o jeho právech dle § 36 a § 38 správního řádu.

Účastník řízení zaslal v dopise ze dne 18. února 2015 vyjádření k vedenému správnímu řízení. Vyjádření má stejný obsah jako Odpor, který Úřad obdržel dne 5. února 2015. Účastník řízení v závěru vyjádření navrhuje doplnění dokazování o prohlídku na místě samém, za účelem prokázání skutečnosti, které uvedl v Odporu a ve vyjádření k pokračování správního řízení.

Ze spisového materiálu vyplývá, že dne 1. srpna 2014, zjistili zaměstnanci účastníka řízení, že postrádají 22 ks zdravotnické dokumentace, která měla být uložena v ošetřovně v 8. patře budovy A, Lázní Darkov, na adrese Čs. Armády 2954/2, Hranice, 733 01 Karviná. Bezprostředně po tomto zjištění, nařídilo vedení účastníka řízení interní šetření. O skutečnosti bylo sepsáno hlášení viz Hlášení o mimořádné/nežádoucí události, jehož kopie je přílohou č. 2 k č.j. UOOU-09168/14-9. Ve dnech 1. srpna – 4. srpna 2014 byli

prostřednictvím svých nadřízených informování všichni zaměstnanci účastníka řízení, byly provedeny kontroly všech prostor, kanceláří, ošetřoven, vyšetřoven, kde bývají zdravotnické dokumentace ukládány. I přes přijatá opatření, včetně vypsání odměny za vrácení či nalezení, nebyly zdravotnické dokumentace nalezeny. Dne 27. srpna 2014 učinila zástupkyně účastníka řízení (hlavní sestra) oznámení na Obvodním oddělení Policie ČR v Karviné – Mizerov, ve věci odcizení 22 ks chorobopisů pacientů z ošetřovny v 8. patře budovy A, rehabilitačního sanatoria Karviná – Hranice. Dle vyjádření zástupkyně Lázní Darkov na Policii ČR, došlo ne ke ztrátě, ale k odcizení zdravotnické dokumentace. Všichni pacienti, jejichž zdravotnická dokumentace byla odcizena nebo ztracena, čerpali zdravotnickou péči v rámci léčebného pobytu. Léčebný pobyt všech 22 pacientů se uskutečnil v období od 6. června 2014 do 15. července 2014, přičemž průměrná délka pobytu byla cca jeden měsíc. Jednalo se o pobyt 15 klientů Odborného léčebného ústavu rehabilitačního (OLÚ) a 7 klientů Komplexní lázeňské léčebně rehabilitační péče (KLLRP). Zástupkyně Lázní Darkov zároveň při oznámení doložila jména pacientů, jejichž zdravotnická dokumentace byla odcizena. Ztrátu zdravotnické dokumentace zjistila vrchní sestra daného pracoviště dne 1. srpna 2014, a to dle seznamu odjezdů ze dne 15. července 2014.

Zdravotnická dokumentace obsahovala:

- a) chorobopis
- b) lékařskou zprávu o výsledku léčení
- c) dekurz, medikační list
- d) ošetřovatelskou dokumentaci
- e) záznam o průběhu kinezioterapie
- f) lázeňský návrh
- g) informovaný souhlas k výkonům

a další dokumenty, dle zdravotního stavu klienta a požadavku ošetřujícího lékaře (záznam o ergoterapii, logopedická zpráva, cílené funkční testy a vyšetření, překladová zpráva, konziliární vyšetření, popisy zobrazovacích vyšetření, EKG záznam, sledování glykemie, sledování bilance tekutin, laboratorní výsledky, schválení průvodce pobytu, schválení o prodloužení pobytu zdravotní pojišťovny, hlášení výskytu nemocničních a ostatních nálezů, žádost o nahlížení a pořizování kopií a výpisů ze zdravotnické dokumentace, hlášení o pádu klienta, zdravotně sociální záznam a léčebný průkaz.

Zdravotnické dokumentace byly během pobytu pacientů-klientů uloženy v příslušných ordinacích, dle ošetřujících lékařů. Dle vnitřního předpisu byly zdravotnické dokumentace po pracovní době uchovávány v uzamčených skříních v příslušných ordinacích, které se rovněž uzamykají. Ošetřovatelská anamnéza a Medikační list, které jsou součástí zdravotnické dokumentace a se kterými zdravotničtí pracovníci pracují během ústavní pohotovostní služby, byly uloženy v uzamykatelné zásuvce v ošetřovně 8. NP budovy A. Do uvedené ošetřovny mají přístup všichni zaměstnanci budovy A. Pokud sestra z ošetřovny v ojedinělých případech odchází, tak se vždy ošetřovna uzamyká. Pacienti se na ošetřovně nepohybují, z toho důvodu zástupkyně Lázní Darkov vyloučila, že by někdo z pacientů chorobopisy odcizil. Ke spisovému materiálu zástupkyně účastníka řízení, doložila seznam zaměstnanců rehabilitačního sanatoria budovy A.

Po ukončení léčebného pobytu klienta, bylo zapsáno do dekurzu předání Lékařské zprávy o výsledku léčení a v ordinaci byl dekurz vytištěn. Dokumentace byla předána do příslušné ošetřovny, kde probíhala kompletace chorobopisu s doplněním další části zdravotnické dokumentace z jiných pracovišť (fyzioterapie, ergoterapie, logopedie). Takto připravené chorobopisy se průběžně předávaly zdravotně sociální zaměstnankyni, která zpracovávala data pro UZIS (dokumentace OLÚ i KLLRP) a následně je předávala do spisovny zdravotnické dokumentace, kde probíhal jejich zápis do evidence a jejich archivace.

Účastník řízení zajistil vytištění kopie všech chorobopisů z informačního systému, neboť zdravotnickou dokumentaci vede v listinné i elektronické podobě. Policie ČR provedla šetření na místě, v budově A Lázní Darkov, uskutečnila šetření zaměřené na přítomnost zaměstnanců v budově A dle jejich rozpisu služeb, na místě zjišťovala, jakým způsobem se u účastníka řízení nakládá se zdravotnickou dokumentací, včetně prověření, jaké evidenční záznamy jsou vedeny u zcizených dokumentací. Součástí šetření bylo i zjištění, kteří

zaměstnanci byli v době, kdy došlo ke ztrátě či odcizení 22 ks zdravotnické dokumentace, přítomni a podíleli se na manipulaci se zdravotnickou dokumentací.

Ze zjištění Policie ČR vyplývá, že ztracené nebo odcizené zdravotnické dokumentace se týkaly pacientů, kteří již ukončili léčbu. Jejich zdravotnické dokumentace byly uloženy v otevřené polici za stolem sestry v ošetřovně v 8. podlaží budovy A. V průběhu dvou týdnů se tyto chorobopisy průběžně doplňují, vkládají se do nich různé zprávy (z jiných oddělení). Následně se odnesou do spisovny v suterénu budovy A, přičemž ve většině případů je odnášejí na žádost sestry sanitáři, a to pouze na ranní směně. Kdy a kdo zdravotnickou dokumentaci odnáší, se neeviduje. Eviduje se pouze založení chorobopisu ve spisovně. Dále Policie ČR zdokumentovala, že dne 15. července 2014, kdy ukončil léčbu poslední z pacientů tohoto turnusu, byly všechny chorobopisy uloženy v ošetřovně. Dále bylo zjištěno, že po předání zdravotnické dokumentace do spisovny, je provedena její evidence v evidenční knize zdravotnické dokumentace, a to s vyznačením data a čísla regálu. Ve spisovně je zdravotnická dokumentace uchovávána po dobu pěti let, následně je skartována. Ani jedna z odcizených zdravotnických dokumentací není zapsána v evidenční knize spisovny.

Dne 22. září 2014 rozhodla Policie ČR o odložení šetření s tím, že se nepodařilo zjistit žádné skutečnosti, které by vedly k ustanovení možného pachatele krádeže, či vypátrání chorobopisů.

Účastník řízení dokumentoval přijaté vnitřní předpisy v oblasti ochrany osobních údajů, kterými jsou upraveny postupy při zpracování osobních údajů. Základním předpisem je „Příkaz podnikového ředitele č. 18/2001 o ochraně osobních údajů“, který kromě základního vymezení práv a povinností stanovuje jednotlivé účely zpracování osobních údajů u účastníka řízení a ukládá vedoucím zaměstnancům základní povinnosti při zpracování osobních údajů. Společnost dále předložila Příkaz generálního ředitele upravující Politiku přístupu do počítačové sítě. Obsahem Příkazu je úprava vydávání a nakládání s oprávněními přístupu k jednotlivým oblastem činnosti, zpracovávaných v rámci IT, tedy rozsah oprávnění uživatelských práv, dále Příkaz upravuje kritéria pro přístupová jména a hesla, dále upravuje základní postupy v případě mimořádných událostí (bezpečnostní incident), včetně postupů v oblasti IT v rámci personální politiky účastníka řízení.

Účastník řízení, který poskytuje zdravotnické služby, má zpracované postupy pro nakládání se zdravotnickou dokumentací – chorobopis, a to včetně postupů při nahlížení do zdravotnické dokumentace či pořizování jejich výpisů nebo kopií. Postupy při vedení zdravotnické dokumentace jsou zpracovány v závislosti na vnitřních předpisech, které upravují standardní postupy ošetrovatelské péče (příjem pacienta a zahájení léčebné péče, audit ošetrovatelského standardu, propuštění pacienta a ukončení léčebného pobytu). Samostatným předpisem je u účastníka řízení upravena oblast Obecný standard ošetrovatelské péče – Ošetrovatelská dokumentace, který upravuje veškeré náležitosti pořizování obsahu a dalšího využívání a nakládání s informacemi ve zdravotnické dokumentaci, a to včetně postupů při provádění auditů ošetrovatelského standardu – ošetrovatelské dokumentace. Ani jeden z těchto předpisů neupravuje osobní odpovědnost jednotlivých zaměstnanců za uchovávání a předávání zdravotnické dokumentace v rámci činnosti účastníka řízení, a to včetně kontrolních postupů nadřízených.

Účastník řízení nepodal proti Protokolu o kontrole námitky. V dopise ze dne 19. ledna 2015 zaslal informaci o tom, jaká opatření přijal bezprostředně po nastalém incidentu a jaká opatření se chystá přijmout v průběhu následujícího období.

Účastník řízení v podaném Odporu a ve svém vyjádření k oznámení o pokračování správního řízení uvedl, že zákonodárce v ustanovení § 13 zákona č. 101/2000 Sb. zvolil při implementaci směrnic velmi obecně stanovenou povinnost přijmout dostatečná opatření na ochranu osobních údajů, přičemž volba konkrétních opatření je ponechána na správci a zpracovateli. V reakci na předaný Protokol o kontrole účastník řízení Úřadu sdělil, že přijatá a provedená opatření, byla rozšířena o další technicko – organizační opatření na všech úrovních poskytování zdravotních služeb, kde zdravotnický personál přijde do styku se zdravotnickou dokumentací. Dále účastník řízení sdělil, že zavedl prokazatelné předávání

zdravotnické dokumentace nebo její části od přijetí klienta, průběhu jeho léčby, až po uložení zdravotnické dokumentace do spisovny zdravotnické dokumentace, tedy opatření, které bylo jako chybějící konstatováno Protokolem o kontrole. Dále, že systém managementu kvality rozšířili o interní audity zaměřené na dodržování předpisů, které se týkají nakládání se zdravotnickou dokumentací, kterou budou provádět vedoucí pracovníci (včetně předloženého tiskopisu určeného pro sepsání Zprávy o interním auditu SMK) a dále, že opakovaně byla provedena kontrola oprávnění přístupů zdravotnických pracovníků do systémů elektronické zdravotnické dokumentace, evidence klíčů a zapůjčení chorobopisů ze spisovny zdravotnické dokumentace.

Účastník řízení dále uvedl, že povinnost dle § 13 zákona č. 101/2000 Sb., splnil, jelikož má zpracované vnitřní předpisy týkající se nakládání se zdravotnickou dokumentací. Jedná se o tyto předpisy: „*Příkaz podnikového ředitele č. 18/2001 o ochraně osobních údajů*“, který mimo jiné definuje a ukládá zaměstnancům povinnosti v souvislosti s ochranou osobních údajů, dále „*Příkaz generálního ředitele upravující politiku přístupu do počítačové sítě*“ a dále předpis o „*Obecném standardu ošetrovatelské péče – Ošetrovatelská dokumentace*“, který upravuje nakládání s informacemi ve zdravotnické dokumentaci. Účastník řízení dále uvedl, že z vlastní iniciativy pořádá další vzdělávání zaměstnanců v oblasti ochrany osobních údajů. Dle účastníka řízení, byla zdravotnická dokumentace pacientů uložena na ošetřovně v 8. podlaží budovy A. Tato ošetřovna se přitom důsledně zamyká a žádná nepovolaná osoba (vyjma pověřených zaměstnanců účastníka řízení) nemá a nemůže mít do této ošetřovny přístup. Dle účastníka řízení je pochopitelné, že s ohledem na potřebu práce se spisy pacientů za účelem zajištění kvalitní, včasné a informované péče, nemohou být při reálném chodu pracoviště všechny spisy vždy neustále uzamčeny, neboť je pochopitelné, že spisy pacientů je v období probíhajících vyšetření nutné neustále doplňovat a mít je operativně k dispozici. Na ošetřovně, kde se spisy nacházely, byla vždy přítomna zdravotní sestra. Účastník řízení proto s jistotou uvádí, že do místnosti se zdravotní dokumentací nemohla mít přístup jiná osoba, než zaměstnanci účastníka řízení.

Pokud se týká tvrzení účastníka řízení o obecnosti právní úpravy obsažené v § 13 zákona č. 101/2000 Sb., je zapotřebí konstatovat, že míra obecnosti právní normy je rozhodnutím zákonodárce a dále, že bližší kritéria jsou upravena v § 13 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. v případě jakéhokoli zpracování osobních údajů a v § 13 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. v případě automatizovaného zpracování osobních údajů. Správní orgán v daném případě konstatuje, že podmínky zpracování osobních údajů se u každého správce nebo zpracovatele natolik liší, že jakákoli paušalizace by nebyla efektivní a je proto na účastníkovi řízení, jaká opatření k zabezpečení osobních údajů přijme, avšak přijatá opatření musí vždy odpovídat charakteru jím prováděného zpracování. Přičemž v daném případě je zřejmé, že účastník řízení neměl upraveny vnitřními předpisy postupy pro konkrétní nakládání se zdravotnickou dokumentací, neboť „*Příkaz podnikového ředitele č. 18/2001 o ochraně osobních údajů*“, který byl účastníkem řízení vydaný před ztrátou zdravotnické dokumentace, obsahuje pouze obecná ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., bez rozvedení jeho jednotlivých ustanovení na konkrétní podmínky účastníka řízení.

Správní orgán je v daném případě toho názoru, že zakotvení toliko obecných ustanovení v interním předpisu účastníka řízení, nemůže garantovat samo o sobě ochranu zpracovávaným osobním údajům před neoprávněným přístupem, zničením, ztrátě nebo k jejich jinému zneužití. Primárním prostředkem při ochraně osobních údajů před nezákonným zásahem je především jeho prevence, která spočívá mimo jiné také v určení konkrétních postupů a opatření k ochraně a zabezpečení osobních údajů. V průběhu kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení nemá upraveny postupy, na základě kterých by bylo možné konkrétně, dle evidence prokazovat předávání zdravotnické dokumentace nebo její části v prostorách účastníka řízení, a to od doby přijetí pacienta, v průběhu jeho léčby, až po uložení zdravotnické dokumentace do spisovny zdravotnické dokumentace.

Správní orgán v daném případě konstatuje, že v období před ztrátou 22 ks zdravotnické dokumentace neobsahovaly interní předpisy účastníka řízení konkrétní opatření, které by upravovaly evidenci a postupy při předávání zdravotnické dokumentace s osobními a citlivými údaji tak, aby nedošlo k porušení povinností správce při zabezpečení osobních údajů dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Účastník řízení v Odporu dále uvedl, že by měl Úřad zvážit možnost použití liberačního důvodu dle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy posoudit, zda se pachatel správního deliktu může odpovědnosti zprostit.

Účastník řízení uvedl, že přijal extenzivní bezpečnostní opatření k ochraně údajů a sám na možné ohrožení citlivých dat aktivně upozornil ve chvíli, kdy porušení jeho právní povinnosti na ochranu osobních údajů již bezprostředně hrozilo či již nastávalo. Zároveň účastník řízení zahájil interní šetření dané záležitosti, informoval o nastalém problému zaměstnance, provedl podrobné kontroly všech prostor a vypsal odměnu za vrácení či nalezení chybějící dokumentace. Následně celou záležitost dobrovolně oznámil na Policii ČR. Účastník řízení po celou dobu šetření předmětné záležitosti se všemi příslušnými orgány řádně spolupracoval a poskytoval jim plnou součinnost a informoval je o všech nově přijatých opatřeních. Účastník řízení je přesvědčen, že splňuje podmínky pro aplikaci výše uvedeného důvodu, když přijal a provedl všechna opatření, která po něm bylo možno rozumně vyžadovat s přihlédnutím ke všem okolnostem předmětného zpracování, především s přihlédnutím k reálnému chodu léčebného zařízení.

Podle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., „právní osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.“ Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit.

Správní orgán posuzoval jednání účastníka řízení na základě shromážděných důkazů z hlediska ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a v této souvislosti uvádí, že vynaložení veškerého úsilí, které bylo možno požadovat, neznamená jakékoliv úsilí, které správce vynaloží, ale musí se ve vztahu ke každému, konkrétně posuzovanému případu jednat o úsilí maximálně možné, které je správce objektivně schopen vynaložit (zákon používá kritérium veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, a nikoliv např. spravedlivě požadovat, požadovat s ohledem na poměry atp.)

Požadavek vynaložení veškerého úsilí k zabránění porušení právní povinnosti předpokládá aktivní konání osoby v případech, kdy dodržení právní povinnosti z jeho strany je ohroženo okolnostmi na jeho vůli či jednání nezávislými. Porušení právní povinnosti tak bezprostředně hrozí či již nastává a adresát povinnosti učiní veškeré konkrétní dostupné a možné kroky k tomu, aby hrozbu odvrátil a své povinnosti dostal.

Účastník řízení v podaném Odporu uvádí, že „přijal extenzivní bezpečnostní opatření k ochraně údajů a sám na možné ohrožení citlivých dat aktivně upozornil ve chvíli, kdy porušení jeho právní povinnosti na ochranu osobních údajů již bezprostředně hrozilo či již nastávalo.“ Zároveň účastník řízení zahájil interní šetření dané záležitosti, informoval o nastalém problému zaměstnance, provedl podrobné kontroly všech prostor a vypsal odměnu za vrácení či nalezení chybějící dokumentace. Následně celou záležitost dobrovolně oznámil na Policii ČR.

V této souvislosti správní orgán konstatuje, že se účastník řízení v daném případě odvolává na úkony a opatření, které však učinil až po zjištění ztráty osobních údajů, a které se týkaly napravení protiprávního stavu. Kontrolním šetřením bylo zjištěno, že interní úprava ochrany a zabezpečení osobních a citlivých údajů v souvislosti s nakládáním se zdravotnickou dokumentací, byla účastníkem řízení upravena před ztrátou dokumentace nedostatečně, nekonkrétně a neobsahovala evidenci, která by prokazovala předávání zdravotnické

dokumentace nebo její části, včetně osob, které manipulaci se zdravotnickou dokumentací provádějí. Účastník řízení o možném ohrožení osobních a citlivých údajů aktivně upozornil až v době, kdy porušení jeho právní povinnosti na ochranu osobních údajů již nastalo. Správní orgán současně konstatuje, že účastník řízení nepochybně zjistil ztrátu 22 kusů zdravotnické dokumentace dne 1. srpna 2014, ale oznámení na Policii ČR učinil až dne 27. srpna 2014, kdy marně vedl vlastní šetření.

Správní orgán je proto toho názoru, že se v případě účastníkem řízení výše popsaného jednání nejedná o konkrétní kroky či úsilí, které měl účastník řízení vynaložit v zájmu splnění povinnosti uvedené povinnosti v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Jednání účastníka řízení po zjištění ztráty zdravotní dokumentace nelze proto považovat jako míru úsilí, kterou lze po účastníkovi řízení požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

Správní orgán po posouzení výše uvedeného dospěl k závěru, že se ze strany účastníka řízení nejednalo o vynaložení maximálně možného úsilí k ochraně osobních a citlivých údajů obsažených ve zdravotnických dokumentacích 22 pacientů, které se ztratily v prostorách účastníka řízení, proto nelze liberační důvod dle § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. v případě účastníka řízení aplikovat.

Účastník řízení dále uvedl, že stanovená výše pokuty je zcela zjevně nepřiměřená povaze daného případu, jelikož okamžitě a z vlastní iniciativy začal tuto skutečnost řešit, a to aniž by projevil sebemenší snahu o zatajení této skutečnosti. Účastník řízení postupoval s důvěrou ve spravedlivost státní moci, když kontaktoval Policii ČR za účelem přiznání této skutečnosti a snahy o nalezení spravedlivého a co nejvíce efektivního řešení. Dle účastníka řízení nebyla jeho snaha o správný a zákonný postup namísto snahy o zakrytí ztráty zdravotní dokumentace nejen oceněna, resp. alespoň zohledněna příslušnými orgány, ale dokonce byla ve svém důsledku potrestána nepřiměřeně vysokou správní sankcí.

Účastník řízení je dále toho názoru, že uložení správní pokuty, navíc v uvedené výši, je v přímém rozporu se zásadou subsidiarity uvedenou v § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. Tato zásada vyjadřuje požadavek, aby správní trestání a správně-právní odpovědnost byla uplatňována jen za stanovených podmínek, v nezbytném rozsahu a v případech, které nelze řešit mírnějšími prostředky.

Účastník řízení v podaném Odporu také uvedl, že vzhledem k tomu, že Policie ČR nedošla k závěru, zda zdravotnické dokumentace skutečně zmizely, či je případně pouze nedopatřením zaměstnanec účastníka řízení založil na špatné místo, není dle účastníka řízení důvod k závěru, že došlo k jakémukoli reálnému narušení soukromí daných pacientů a pokud, tak pouze v teoretické rovině. Účastník řízení je přesvědčen, že stanovená výše pokuty je v rozporu s požadavky stanovenými v § 46 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů. Za situace, kdy sám případ ohlásil na Policii ČR, považuje uloženou pokutu jako neúměrně vysokou. Skutečnost, že účastník řízení sám aktivně přijal další bezpečnostní opatření, by pak neměla být automaticky brána k jeho tíži, neboť účastník řízení další bezpečnostní opatření nečinil k odstranění svých předchozích nedostatků, ale ve snaze o zajištění vyššího standardu ochrany osobních údajů, než jak to ukládá zákon. Pokud by pak měl Úřad při stanovení výše pokuty přihlídnout také k následkům, které byly zapříčiněny případně spáchaným deliktem, nelze nepoukázat na skutečnost, že posouzení této skutečnosti by mělo mít vliv na snížení uložené pokuty, neboť, jak je uvedeno výše, celá situace žádné faktické následky neměla, když není podklad pro závěr, že by vůbec v reálné rovině došlo k narušení soukromí pacientů, neboť žádný takovýto následek není znám.

Správní orgán k výše uvedenému tvrzení účastníka řízení konstatuje, že v průběhu kontroly bylo zjištěno, že interní úprava ochrany a zabezpečení osobních údajů účastníkem řízení v souvislosti s nakládáním se zdravotnickou dokumentací byla nedostatečná, nekonkrétní a nebyla v nich upravena evidence, která by prokazovala předávání zdravotnické

dokumentace nebo její části, včetně osob, které manipulaci se zdravotnickou dokumentací provádějí. Účastník řízení neměl dostatečný přehled o tom, kde se ztracená zdravotnická dokumentace naposledy nacházela a zda vůbec byla uložena v místnosti, kde se zdravotní dokumentace ukládá. Účastník řízení tedy neměl upravený jednotný systém při nakládání se zdravotnickou dokumentací. Kontrolním šetřením bylo zjištěno, že ve většině případů odnášejí zdravotnickou dokumentaci z ordinací sanitáři na žádost sestry, a to na ranní směně. Kdy a kdo zdravotnickou dokumentaci odnáší, se neeviduje. Eviduje se pouze založení chorobopisu ve spisovně. Důsledkem je skutečnost, že účastník řízení není schopen určit nejen, zda došlo ke ztrátě či odcizení 22 ks zdravotnické dokumentace, ani kdy ke ztrátě konkrétně došlo.

Ke sdělení účastníka řízení, že sám aktivně přijal další bezpečnostní opatření, by neměla být automaticky brána k jeho tíži, neboť účastník řízení další bezpečnostní opatření nečinil k odstranění svých předchozích nedostatků, ale ve snaze o zajištění vyššího standardu ochrany osobních údajů, než jak to ukládá zákon, správní orgán konstatuje, že opatření, která měl účastník řízení přijatá k ochraně a zabezpečení osobních údajů, v době před ztrátou zdravotnické dokumentace neodpovídala povinnostem správce osobních údajů dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Interní úprava ochrany a zabezpečení, zejména „Příkaz podnikového ředitele č. 18/2001 o ochraně osobních údajů“, který byl účastníkem řízení vydaný s účinností od 1. listopadu 2001, tedy před ztrátou zdravotnické dokumentace, obsahuje pouze obecná ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., bez rozvedení jeho jednotlivých ustanovení na konkrétní podmínky účastníka řízení. Interní úprava ochrany a zabezpečení osobních údajů účastníkem řízení v souvislosti s nakládáním se zdravotnickou dokumentací byla tedy před zjištěním ztráty dokumentace nedostatečná, nekonkrétní a nebyla v nich upravena evidence, která by prokazovala předávání zdravotnické dokumentace nebo její části, včetně osob, které manipulaci se zdravotnickou dokumentací provádějí. Správní orgán v daném případě konstatuje, že opatření, která účastník řízení přijal po ztrátě zdravotnické dokumentace, nejsou v žádném případě nadstandardem, nýbrž splněním zákonné povinnosti.

Účastník řízení také uvedl, že Úřad měl při stanovení výše pokuty přihlédnout také k následkům, které byly zapříčiněny případně spáchaným deliktem, přičemž nelze nepoukázat na skutečnost, že posouzení této skutečnosti by mělo mít vliv na snížení uložené pokuty, neboť, jak je uvedeno výše, celá situace žádné faktické následky neměla, když dle účastníka řízení není podklad pro závěr, že by vůbec v reálné rovině došlo k narušení soukromí pacientů, neboť žádný takovýto následek není znám.

K výše uvedenému vyjádření účastníka řízení správní orgán uvádí, že ke dni vydání tohoto rozhodnutí nebylo účastníkem řízení ani Policií ČR zjištěno, kde se 22 ks zdravotnické dokumentace nachází. K výše uvedenému dále správní orgán konstatuje, že v souvislosti s porušením povinnosti správce osobních údajů dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., se nutně nevyžaduje existence konkrétního škodlivého následku. V souvislosti s porušením uvedeného ustanovení se posuzují zejména opatření, která je správce osobních údajů povinen přijmout k ochraně a zabezpečení osobních údajů.

K tvrzení účastníka řízení, že výše stanovené pokuty je zcela nepřiměřená povaze daného případu a jeho snaha o správný a zákonný postup namísto snahy o zakrytí ztráty zdravotní dokumentace nebyla nejen oceněna, resp. alespoň zohledněna příslušnými orgány, správní orgán uvádí, že výši uložené pokuty podrobně posoudil s ohledem na podmínky pro ukládání pokut dle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. a se zřetelem na zásadu subsidiarity. Po posouzení celé záležitosti dospěl správní orgán k závěru, že výše uložené pokuty odpovídá okolnostem daného případu a jeho závažnosti. V daném případě účastník řízení nepřijal příslušná opatření, aby nedošlo ke ztrátě 22 ks zdravotnických dokumentací, které obsahovaly velký rozsah osobních a zejména citlivých údajů. Z uvedených důvodů také správní orgán nevyhovuje požadavku účastníka řízení na snížení výše uložené pokuty.

Správní orgán je toho názoru, že pokuta, uložená v Příkazu č.j. UOOU-00879/15-2, ze dne 27. ledna 2015, při jejímž stanovení správní orgán důsledně vzal v úvahu jak polehčující tak přitěžující okolnosti, není nepřiměřená okolnostem a závažnosti celého případu a její výše byla stanovena při dolní hranici zákonné sazby, neboť je nezbytné zdůraznit, že předmětem správního řízení jsou citlivé údaje vypovídající o zdravotním stavu 22 osob.

K návrhu účastníka řízení ze dne 18. února 2015, aby správní orgán doplnil dokazování o prohlídku na místě samém, za účelem prokázání skutečnosti, které uvedl v Odporu a ve vyjádření k pokračování správního řízení, správní orgán uvádí, že důkazy shromážděné Policií ČR, včetně šetření provedeného v sídle účastníka řízení policejním orgánem dne 6. září 2014 a další důkazy shromážděné v průběhu kontroly, považuje za dostačující k tomu, aby o porušení ustanovení § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., rozhodl.

Správní orgán tedy považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým shora popsáním jednáním povinnosti stanovené v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy přijmou taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněné nebo nahodilé ztrátě osobních údajů.

Při stanovení výše sankce bylo jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení přihlédnuto k tomu, že v daném případě se jednalo o ztrátu nejen osobních, ale zejména citlivých údajů klientů-pacientů účastníka řízení, obsahující úplné informace vypovídající o jejich léčebném, rehabilitačním, resp. lázeňském pobytu. Současně správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že ke skutku došlo v důsledku rutinního postupu, který vycházel z běžné činnosti jednotlivých oprávněných pracovníků, postrádající kontrolní mechanismy zaměřené na osobní odpovědnost jednotlivých zaměstnanců a postrádající evidenci vypovídající o předávání zdravotnické dokumentace mezi jednotlivými útvary. Správní orgán současně při stanovení výše sankce považuje také jako závažnou skutečnost, že i přes téměř okamžité zahájení vlastního šetření, informování zainteresovaných zaměstnanců o ztrátě zdravotnické dokumentace, včetně spolupráce s orgány Policie ČR, nebyla zdravotnická dokumentace nalezena, přičemž obsahem všech ztracených dokumentací jsou úplné zdravotnické informace vztahující se k léčebnému a rehabilitačnímu pobytu, ale také anamnéza klienta, tedy veškerá informace o jeho zdravotním stavu. Z hlediska zákona č. 101/2000 Sb., se tedy jedná o citlivé údaje. Jako k okolnosti polehčující při posuzování výše sankce přihlédl správní orgán ke skutečnosti, že účastník řízení již od počátku, kdy zjistil ztrátu zdravotnické dokumentace a následně v průběhu šetření, zahájil postupně aktualizaci technicko-organizačních opatření k odstranění zjištěných nedostatků. Správní orgán po posouzení všech okolností případu uložil sankci na dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi řízení, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělků, které správní orgán hradí jiným osobám a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u inspektorky Úřadu proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů, která začíná běžet dnem převzetí rozhodnutí, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení, rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik

přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

otisk
úředního
razítka

V Praze dne 6. března 2015

PaedDr. Jana Rybínová
inspektorka Úřadu pro ochranu osobních údajů
(dokument podepsán elektronicky)